

Pożar objął teren planowanego rezerwatu przyrody „Długie Bagno” w Puszczy Solskiej

13.5.2026 - | Generalna Dyrekcja Lasów Państwowych

Teren planowanego rezerwatu przyrody „Długie Bagno” w Puszczy Solskiej znalazł się w obszarze pożaru. Z dokumentacji przygotowanej na potrzeby ustanowienia rezerwatu wynika, że był to jeden z najcenniejszych i najlepiej zachowanych fragmentów Puszczy Solskiej - obejmujący rozległe torfowiska, bory bagienne i ostoję głuszca.

Projektowany rezerwat „Długie Bagno” miał objąć 280,75 ha na terenie gminy Łukowa w powiecie biłgorajskim, w granicach obszarów Natura 2000: ptasiego Puszcza Solška PLB060008 oraz siedliskowego Uroczyska Puszczy Solskiej PLH060034, a także Parku Krajobrazowego Puszczy Solskiej.

Celem ochrony rezerwatu miało być zachowanie fragmentu ostoi głuszca *Tetrao urogallus* - jednego z najrzadszych ptaków Polski. Dokumentacja wskazuje, że to „jeden z ostatnich tak dużych i nieprzekształconych fragmentów Puszczy Solskiej” oraz fragment jednej z najważniejszych i najliczniejszych ostoi głuszca w kraju, gdzie stwierdzono toki ponad 20 kogutów.

Projekt rezerwatu obejmował mozaikę borów bagiennych, wilgotnych i świeżych oraz torfowisk wysokich. Dominowały tu bory bagienne i wilgotne, a wydmy porastały bory świeże *Leucobryo-Pinetum* z sosną i borówką czarną *Vaccinium myrtillus* w runie. W niższych partiach występował bór trzęślicowy *Molinio caeruleae-Pinetum* z kruszyną pospolitą *Frangula alnus* i trzęślicą modrą *Molinia caerulea*, przechodzący następnie w bór bagienny *Vaccinio uliginosi-Pinetum sylvestris* z borówką bagienną *Vaccinium uliginosum*, bagnem zwyczajnym *Ledum palustre*, wełnianką pochwowatą *Eriophorum vaginatum* oraz żurawiną błotną *Oxycoccus palustris*.

Szczególłą wartością przyrodniczą mają torfowiska wysokie z klasy *Oxycocco-Sphagnetea* z torfowcami *Sphagnum* spp.. Stwierdzono tam chronione rośliny takie jak: żurawina błotna, modrzewnica pospolita *Andromeda polifolia* objęta ochroną częściową, rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia* objęta ochroną ścisłą, a także przygiełka biała *Rhynchospora alba* i pływacz zachodni *Utricularia australis*, również objęty ochroną ścisłą.

Obszar określono jako ostoję wielu rzadkich gatunków zwierząt. Poza głuszcem stwierdzono tam gniazdowanie m.in. bociana czarnego *Ciconia nigra*, puszczyka uralskiego *Strix uralensis*, sóweczki *Glaucidium passerinum*, włośchatki *Aegolius funereus* oraz lelka *Caprimulgus europaeus*. Dokumentacja wymienia także bardzo rzadką mrówkę ozdobnicę Forsslunda *Formica forsslundi* - relikw glacialny zagrożony w Polsce, oraz motyle modraszka bagniczka *Agriades optilete* oraz rzadką na Lubelszczyźnie pawicę grabówkę *Saturnia pavonia*.

Prace nad ustanowieniem rezerwatu znajdowały się w końcowej fazie uzgodnień. Projekt zarządzenia był już po konsultacjach społecznych i opiniowaniu przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody. W marcu 2026 roku odbyła się terenowa lustracja z udziałem przedstawicieli Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, Nadleśnictwa Józefów, Regionalnej Rady Ochrony Przyrody oraz Lubelskiego Towarzystwa Ornitologicznego. Ostateczny przebieg granic określono w dokumentacji jako „efekt kompromisu”.

Pożar oznacza ogromną stratę dla przyrody Puszczy Solskiej i całego kraju. Zniszczeniu lub silnemu

przekształceniu mogły ulec siedliska jednego z najrzadszych ptaków Polski oraz cenne torfowiska i bagienne lasy, które należały do najlepiej zachowanych fragmentów Puszczy Solskiej.

<https://www.lasy.gov.pl/pl/informacje/aktualnosci/pozar-objal-teren-planowanego-rezerwatu-przyrody-201edlugie-bagno201d-w-puszczy-solskiej>